

той ще накаже най-накрай тѣзи, които сѣ лъжци, лакоми, сърдити, на родителитѣ си непослушливи, и къмъ сиромаситѣ немилостиви; ще накаже още завистливитѣ, и тѣзи, които говорѣтъ злѣ за ближнитѣ си, и които си отвръщатъ на напріятелитѣ си, и се радватъ на злочестинѣтъ имъ. Ный знаемъ сичко туй, драги чада, но никѣкъ ся не загрыжваме да ся поправимъ отъ нашитѣ лошы навыцы, които ще навлѣкѣтъ на насъ Божія гнѣвъ, и ще ны отведѣтъ въ пакъла. Нека ся добръ резмыслимъ на туй, драги чеда, и нищо нека не жалимъ за да махнемъ отъ насъ тѣзи погрѣшкы.

ШЕСТНАДЕСЕТЫЙ РАЗГОВОРЪ.

День четиринадесетый.

УЧИТЕЛКА.

Обрѣкохъ ся да почнемъ отъ географіѣтъ; и тѣй днесъ ще говоримъ за Британскитѣ острови. Има два острови, както що казахме, единъ малѣкъ. Въ голѣмыя има двѣ царства: Енглеско, което е на югъ на острова, и Шотландія, която е на сѣверъ. Енглеско дѣлѣтъ на четиресетъ графства, и като притуримъ при тѣхъ още дванаесетъ графства въ областѣтъ на Галлытъ, сичкитѣ правѣтъ педесетъ и двѣ. Столицата на туй царство е Лондонъ на Темза на юго-истокъ отъ Енглеско. Туй царство ся имѣнуваше Албіонъ въ първитѣ врѣмена, и испървенкрай ся прѣзе отъ единъ народъ, който ся наричаше Брити. Юлій Кесаръ, като прѣмина въ Енглеско, прѣзе една часть отъ туй